

Resebrev - februari 2009. Vardag, sjukdomar & karneval (28/2 2009)

I hyrbil gav vi oss ut för att fixa diverse ärenden. Stor besvikelse blev det när vi kom till gasoldepån och det visade sig att vår ena gasolflaska är för gammal för att fylla. Den måste provtryckas och det gör de inte här! Nu lärde vi oss att det skulle vi ha kollat innan vi lämnade Sverige, vid något byte hemma har vi fått en gammal flaska och nu står vi här.

Bosse utanför "Den danske slagter"

Desto roligare var det att besöka "Den danske slaktaren" i Arguineguin. En butik med bara skandinaviska, mest danska, matvaror och där både slaktaren och medhjälparen pratade en härlig genuin danska. Dessutom var köttet styckat, och namnat, som vi är vana vid och alla skyltar i affären var på danska! Här passade vi på att storhandla kött.

Här bor många svenskar!

Mellan dessa ärenden fyllde vi på lite andra matförråd och besökte San Agustín och Playa Ingles, där vi lunchade. Orter som idag varit etablerade så länge att de känns genuina! Vi hittade till och med var vi bodde i Playa Ingles när vi var här för dryga 10 år sedan.

I San Agustín bor många av de svenskar som är bosatta här vilket märks tydligt på utbudet i deras shoppingcenter.

Väl hemma igen var det dags att prova på konservering nu när vi köpt en massa kött. Första kvällen ägnades åt att läsa på i ämnet. Annika på Lindisfarne har skrivit utmärkta anvisningar, som vi vet fungerar. Men jag vill inte ha saltat, bräserat kött utan hittade lite andra råd på nätet som gick ut på att hälla buljong över det stekta köttet. Nästa dag stektes det och sedan fick tryckkokaren jobba. Om allt gått bra skall dessa burkar kunna förvaras i rumstemperatur, länge, länge.

Vem trodde väl att jag skulle bli så huslig?

För att testa öppnade vi en burk efter ett par veckor. Innehållet var alldeles utmärkt, men kanske lite saltare än vanligt. Största problemet visade sig vara att få upp burken! Vi använde glasburkar med gummipackning och den hade sugit sig fast ordentligt. Blev till slut tvungna att koka burken för att höja trycket i den.

Vi har också testat den spanska sjukvården. En morgon vaknade Bosse med ett irriterat öga och gick upp till läkaren här i Puerto Mogán som kunde konstatera ögoninflammation.

En kortisonspruta i varje skinka, för snabb behandling, och sedan droppar och salva i ögat löste problemet i ett par dagar och sedan kom det tillbaka. Nya droppar och en ny spruta bättrade på ögat något men inget hjälpte helt. Då blev det remiss till ögonspecialist som han sedan besökt ett par gånger och fått hjälp. Lite andra prover visade att det också var en lunginflammation som stökade i kroppen. Dessutom hade det utvecklats till bihåleinflammation. Man kan ju undra hur många sjukdomar man kan ha på en gång!?

Under tiden går Bosse omkring med hemgjord lapp för ögat och det är numera varning för pirater här i hamnen!

Ett större problem har varit att Bosse sedan slutet av november haft problem med hemorrojder vilket egenbehandlades under december och sedan av läkare under januari. Tillståndet är väldigt vanligt när man är över 50 år, främst bland män, och ungefär hälften av befolkningen i åldersgruppen drabbas. Mycket stillasittande sägs vara en bidragande orsak och därmed är man som seglare klart kvalificerad.

Tyvärr har det inte blivit bra och nu, tack vare en bra försäkring, blir det operation. Tack och lov att vi är kvar i Europa! I San Agustín finns Hospiten Clínica Roca som vi först besökt för undersökning. Tid för operation blev inbokad bara tre veckor senare, den 5 mars, och efter två veckors vila sedan skall problemet vara borta för alltid. Men innan dess ska han göra diverse tester och röntgas, därför väntetiden. Det är nämligen mitt i karnevalstid så vissa specialister arbetar inte just nu.

Vi valde, trots att vi befinner oss i Europa, att teckna en extra reseförsäkring som täcker privat sjukvård eller hemresa för vård. Något vi idag är väldigt glada för. Båda sjukbesöken ovan kräver specialistvård, som givetvis finns inom vården här precis som hemma, men med mer eller mindre lång väntetid och personal som bara pratar spanska. Hospiten Clínica Roca är ett privat sjukhus, med skandinavisktalande personal, och kan man bara betala för sig går det fort att få tid. Det kan vi tack vare försäkringen. Dessutom kan man försäkra sitt lösöre på detta sätt då båtförsäkringen bara omfattar personliga saker för ett mycket lågt värde. Denna reseförsäkring kunde vi teckna via det försäkringsbolag där vi har vår hemförsäkring.

Så drabbades undertecknad av vinterkräksjuka samtidigt, något jag inte haft sedan jag var barn, så vi har verkligen haft sjukstuga ombord. Nu känns det som vi fått vår del av sjukdomar så att det kan räcka för lång tid framöver.

Mitt i detta är det karneval här på Kanarieöarna. Vår tanke var ju att gå upp till Santa Cruz på Teneriffa eller till Las Palmas i några dagar för att vara med om det, men alla dessa sjukdomar satte effektivt stopp för de planerna.

Utklädd pensionärsförening spelar på Kazoo

Men det skulle vara karnevalsuppträde här i Puerto Mogán en lördagskväll. Jag var ju magsjuk och stannade i båten medan Bosse följde med seglarvänner upp i byn för att titta. Det hände inte så mycket så till slut satte de sig på en pub och tog en öl. Här nere i hamnen blev det livat värre när klockan var 21.30. Det var nämligen här som uppträdet var, fullt synligt från vår båt, så den enda av oss som såg det var jag! Tyvärr trodde jag att Bosse var på plats och tog kort så jag stängde luckan och återvände till min soffa.

I övrigt rullar vardagen på med såväl målning som skrivande. Bosse har redan sålt några tavlor och jag själv undersöker som bäst med förlag och liknande för min bok som närmar sig slutfasen. Just nu förhandlar jag om omslagsbild! Inte alldeles enkelt och ett helt nytt område för mig. Har du något bra tips eller förlagskontakt så tar jag tacksamt emot det!

Listan på saker som ska göras med båten blir hela tiden lite kortare. Än finns det några få saker kvar ända från avresan i juni, och nya kommer hela tiden till, men tanken är att innan vi ger oss av igen i april ska allt vara klart.

Vi har också upptäckt att vi inte är ensamma att "övervintra". Just nu är vi tre svenska båtar, som vi känner till, som ligger kvar här i Puerto Mogán. Vi har lite olika planer för sommaren men alla har vi för avsikt att komma tillbaka hit nästa höst för att då gå vidare. Det är också flera båtar här som i sommar skall gå upp till Medelhavet, Azorerna eller Portugal, en del för vidare färd mot Skandinavien, så förhoppningsvis är vi inte helt tokiga som gör så här! Vi får ju dessutom uppleva delar av Europa som vi annars skulle ha missat.

Heléne @ seaQwest

*Entrén till svenska skolan
I San Agustin*